

Submitted: August 2017
Revised: November 2017
Accepted: December 2017

LOJİSTİK SEKTÖRÜ ÇALIŞANLARININ DUYGUSAL VE SOSYAL YALNIZLIK DÜZEYLERİNİN ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

Hanife AKGÜL¹

Özet

Bu çalışmada lojistik sektörü çalışanlarının çeşitli değişkenler açısından duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada yalnızlık düzeylerinin bazı değişkenlere göre (cinsiyet, yaş, eğitim, aylık gelir, evlilik, sektörde çalışma süresi, firmada çalışan kişi sayısı, işyeri statüsü, sigara kullanma durumu) farklılık gösterip göstermediği incelenmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu 2016 yılında Kayseri’de çeşitli lojistik firmalarında çalışan 421 kişi oluşturmaktadır. Çalışanların duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyleri ile ilgili veriler “YİYÖ Yalnızlık Ölçeği” (Akgül ve Yeşilyaprak, 2015) ile toplanmıştır. Kişisel değişkenlere ilişkin verilerin toplanması için ise araştırmacılar tarafından hazırlanan “Kişisel Bilgi Formu” kullanılmıştır. Araştırmada veri toplama araçları ile elde edilen verilerin çözümlenmesinde SPSS 19.00 paket programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Verilerin analizinde betimleyici istatistiklerin yanı sıra, yalnızlık düzeylerinin değişkenlere göre farklılaşp farklılaşmadığını belirlemek için, bağımsız gruplara uygulanan t-Test’i, tek yönlü Varyans Analizi ve KVH analizi uygulanmıştır. Araştırmada lojistik sektörü çalışanlarının yaş, eğitim düzeyi, sektörde çalışma süresi, firmada çalışan kişi sayısı, işyeri statüsü ve sigara kullanma durumuna göre duygusal yalnızlık düzeylerinin eğitim, firmada çalışan kişi sayısı, medeni durum, sigara kullanma durumuna göre sosyal yalnızlıklarının; eğitim, aylık gelir düzeyi, firmada çalışan kişi sayısı, işyeri statüsü, sigara kullanma durumuna göre genel yalnızlık düzeylerinin önemli biçimde farklılaştığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Duygusal yalnızlık, sosyal yalnızlık, lojistik sektörü, çalışan

AN INVESTIGATION OF EMOTIONAL AND SOCIAL LONELINESS LEVELS OF LOGISTICS SECTOR EMPLOYEES IN TERMS OF SOME VARIABLES

Abstract

In this study it was aimed that the social and loneliness situations of the people who work in logistic sector were analyzed. In the research according to the same factor the differences of loneliness degrees (gender, age, education, monthly income, marital status, working period in the sector, the numbers workers in the firm, workplace status, using cigarette) were analyzed. The research insisted of 42 workers who work at various logistic companies in Kayseri in 2016. The data’s Loneliness Scale for Elderly (LSE)(Akgül and Yeşilyaprak, 2015) Personal Information Form which were prepared by searchers was used to collect the personal factors. In the research SPSS 19 pocket programmers were used in order to solve the data’s that were obtained with collecting data tools. Besides describing statistics, t-Test for free groups, one way variance analysis and KWH analysis. At the results of the analysis it was noticed that emotional loneliness became different according to the age, education degree, working period in the sector numbers of workers, workplace status using cigarette. Social loneliness became different according to the education. the numbers of workers, marital status, using cigarette. General loneliness levels became different according to the education. monthly income the numbers of workers, workplace status, using cigarette.

Key Words: Emotional loneliness, social loneliness, logistics sector, workers

¹ Yrd. Doç. Dr., Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Turkey, hanifeakgul@comu.edu.tr

GİRİŞ

İnsanı diğer canlılardan ayıran en önemli özelliği sosyal bir varlık olmasıdır. İnsanların sahip oldukları birçok niteliği kazanmak, gelişmek ve hayatlarını sürdürebilmek için diğer insanlarla bir arada bulunmaları gereklidir ve aynı zamanda bu durum her insan için bir ihtiyaçtır. Bu ihtiyaç yeterince karşılanmadığı durumlarda bireyler yalnızlık duygusu yaşarlar. “Yalnızlık; kişinin yakınlık ihtiyacının karşılanmadığı durumda ortaya çıkan, tüm insan yaşantılarının en acı verenidir” (Sullivan, 1953). Gençtan (2000) yalnızlığın, insanın tek başına yaşaması sonucu oluşan somut yalnızlık, kendi toplum grubuna yabancılaşması şeklinde yaşanan yalnızlık, çevresi tarafından itilmesi sonucu yaşanan yalnızlık, bir insanın çevresiyle ilişkilerini en aza indirerek kendi seçimiyle yaşanan yalnızlık, bir insanın kendisini anlaşılmamış ve kimsesiz hissettiği gerçek yalnızlık gibi çok farklı yaşantıların tümünün yalnızlık olarak değerlendirildiğini belirtmektedir. Weiss (1973) yalnızlığı; açıklanamaz öznel bir olgu olarak tanımlamış ve yalnızlığın, duygusal ve sosyal yalnızlık şeklinde iki ayrı biçiminden söz etmiştir. *Duygusal yalnızlık*; bireyin yakın duygusal bağlanmalarının eksikliğidir. Yani bireyin, başka bir bireyle yakınlık ilişkisinin ve bir bağlanma figürünün olmamasıdır. *Sosyal yalnızlık* ise; kabul edilebilir sosyal ağıns eksikliği, sosyal bir ağına katılma ya da topluma entegrasyonun eksikliği sonucu oluşan yalnızlıktır. Bir bireyin sosyal ilişki ağından yoksun olması ile oluşan bir yalnızlık türüdür. Duygusal yalnızlık, bir ilişkinin belli bir yönünün eksikliğine verilen bir tepkidir ve bu eksiklik yalnızca başka bir ilişkinin varlığıyla giderilemez.

Çağdaş toplumların son dönemdeki en önemli psikolojik problemlerinden biriside bireylerin yaşadığı psikolojik iyi oluşu olumsuz etkileyen hoş olmayan bir ruh hali olan yalnızlık duygusudur. Yalnızlık olumsuz ve öznel bir deneyimdir (de Jong Gierveld, 1998). İnsanlar hayatlarının çeşitli dönemlerinde ve çeşitli alanlarda az ya da çok, olarak yalnızlık duygusunu yaşamaktadır ve bu duygu bireylerin fiziksel, sosyal, psikolojik, ev, iş, çalışma hayatlarını olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Yalnızlık duygusu hayatın her alanında olduğu gibi iş hayatında da çalışanları rahatsız eden duygulardan birisidir. Rokach (2004) yalnızlıkla ilgili bir çalışmada, yalnızlığın bireylerin hayatına zarar verdiğini, bireyin enerjisini yok ederek, bireyi olumsuz aktivitelere yönlendirdiğini belirtmektedir. Yalnızlığın, bireyin sosyal ve duygusal gereksinimleri ile toplumsal çevrenin gerçekleri arasında bir uyumsuzluk türü olarak tanımlanması durumunda çalışma ortamının bunun için sorumlu bir çevresel faktör olabileceği söylenebilir (Peplau ve Perlman, 1982). İş hayatında yaşanan yalnızlık duygusu genel yalnızlıktan farklı olarak yalnız iş ortamında etkin olabilmektedir (Kaplan, 2011). Başka bir deyişle iş hayatında sosyal ilişkiler kurmakta, sosyal destek almakta sıkıntılar yaşayan ve yoğun yalnızlık duygusu hisseden çalışan, iş yaşamı dışındaki hayatında oldukça doyurucu ve sağlıklı ilişkileri olan yalnızlık duygusu yaşamayabilir (Doğan, Çetin ve Sungur, 2009). Çalışma hayatındaki yalnızlık duygusunun nedeni çevresel faktörler veya bireyin kişilik özellikleri ya da her ikisinin etkileşimi olabilir (Kaplan, 2011). Çalışanların yaşadığı sosyal yalnızlık çevresel faktörler, örgütsel iklim veya işin ve işyerinin niteliğinden kaynaklı olabilirken; duygusal yalnızlık çalışanın kişilik özelliklerinden kaynaklı da olabilir. Çalışma hayatında yaşanan yalnızlığın örgütsel bağlılık, örgütsel güven, iş stresi, iş doyumu, iş performansı, yaşam doyumu, örgütsel iklim etkileri vardır (Demirbaş, 2014). Çoğu kuruluşta, iş, yalnızca teknolojik ve entelektüel süreçlerden daha fazlasını içerir. Çoğu için, 'çalışma' eylemi, insan işbirliğinin sürekli olarak geliştirilmesini gerektiren bir sosyal kurum olarak kabul edilir (Berman, West, ve Richter, 2002).

Her işin ve çalışma sektörünün kendine özgü çalışma şartları vardır. Lojistik, müşterilerin ihtiyaçlarını karşılamak için hammaddenin başlangıç noktasından, ürünün tüketileceği son noktaya kadar olan tedarik zinciri içerisindeki hareketinin etkin, verimli ve en az maliyetle akışının sağlanması ve planlanması sürecidir (Lummus, Krumwiede ve Vokurka, 2001). Lojistik sektörü kapsamlı ve karmaşık bir yapıya sahiptir, son zamanlarda giderek artan bir şekilde iş gücüne ihtiyaç duymakta ve bu nedenle istihdam yaratan en önemli hizmet sektörlerinden biri durumuna gelmiştir (OECD, 2002). Lojistik sektörü yapı itibarı ile hem teknoloji yoğun hem de emek yoğun bir sektör olarak değerlendirilebilir. Bu özelliği ile diğer sektörlerden farklılık göstermektedir (Koban ve Yıldırım Keser, 2013). Türkiye’de lojistik sektörü, son yıllarda ekonomi politikalarında yer alan, hızlı bir gelişim sürecinde bulunan bir sektördür. Bu gelişim sürecinde nitelikli işgücünün istihdamı önem kazanmaktadır (Koban ve Yıldırım Keser, 2013). Nitelikli işgücü fiziksel ve ruhsal yönden sağlıklı çalışanlar ile mümkündür. Yalnızlık duygusu bireyleri olumsuz etkileyebilmekte bu duygu çalışma ortamında yaşandığında çalışanların performansını ve iş verimini negatif etkileyebilmektedir. Bu nedenle sektördeki çalışanların ruh sağlığını yakından ilgilendiren yalnızlık duygusunun araştırılmasının önemlidir.

Türkiye’de çalışma hayatı ve yalnızlık ile ilgili araştırmalar incelendiğinde; bu araştırmaların büyük bir kısmının eğitim sektörü çalışanları üzerinde gerçekleştirildiği görülmektedir. Bu araştırmalar öğretmenlerin, okul yöneticilerinin ve akademisyenlerin yalnızlık düzeylerini çeşitli değişkenler açısından inceleyen çalışmalar (Kaplan, 2011; Yakut ve Certel, 2016; Yukay Yüksel, Özcan ve Kahraman, 2013) veya yalnızlıkları ile yaşam doyumu, sosyal fobi, işten ayrılma niyeti, örgütsel sessizlik, örgütsel güven vb... özellikler ile ilişkisini inceleyen araştırmalardır (Demirbaş, 2014; Izgar, 2009; Karaduman, 2013; Karakurt, 2012; Mercan ve ark.,

2012; Nartgün ve Demirer, 2016; Oğuz ve Kalkan, 2014; Selçukoğlu 2001; Şişman ve Turan, 2004; Yılmaz ve Altınok, 2009; Yılmaz ve Arslan, 2013). Türkiye alan yazında lojistik sektörü çalışanları ve yalnızlık konusunda yapılmış bir araştırmaya rastlanmamıştır.

Türkiye’de olduğu gibi yurtdışında ki alan yazında iş yerinde yalnızlık konusu nispeten az ilgi gören bir konudur. İş yerinde yalnızlık araştırmaları daha çok eğitimciler (Dussault ve Thibodeau, 1997), liderler (Bell, Roloff, Van Camp, ve Karol, 1990; Jones, 1994; Dussault, Deaudelin, Royer, ve Loïselle, 1999), engelli çalışanlar (Chadsey-Rusch, DeStefano, Gonzalez, ve Collet-Klingenberg, 1992) ve diğer sektör çalışanları (Dignam, Barrera, and West, 1986; Sarah, 2010; Wright, 2005; Wright, Burt ve Strongman, 2006) üzerinde gerçekleştirilmiştir.

Modern hayatta insanların yalnızlık duygusunu daha fazla yaşamaya başladığı varsayımından hareketle, bu çalışmada duygusal, sosyal ve genel yalnızlığın lojistik sektörü çalışanlarında ne miktarda var olduğu belirlenmeye çalışılmıştır.

Araştırmanın Amacı

Lojistik sektörü çalışanlarının duygusal sosyal ve genel yalnızlık düzeylerinin hangi değişkenler ile ilişkili olduğunu tespit etmeyi amaçlayan bu araştırmada şu sorulara cevap aranmıştır:

- 1- Lojistik sektörü çalışanlarının yalnızlık düzeyleri cinsiyet değişkenine göre farklılaşmakta mıdır?
- 2- Lojistik sektörü çalışanlarının duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyleri yaş değişkenine göre farklılaşmakta mıdır?
- 3- Lojistik sektörü çalışanlarının duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyleri eğitim düzeyi değişkenine göre farklılaşmakta mıdır?
- 4- Lojistik sektörü çalışanlarının duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyleri aylık gelir değişkenine göre farklılaşmakta mıdır?
- 5- Lojistik sektörü çalışanlarının duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyleri sektörde çalışma süresi değişkenine göre farklılaşmakta mıdır?
- 6- Lojistik sektörü çalışanlarının duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyleri firmada çalışan kişi sayısı değişkenine göre farklılaşmakta mıdır?
- 7- Lojistik sektörü çalışanlarının duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyleri medeni durum değişkenine göre farklılaşmakta mıdır?
- 8- Lojistik sektörü çalışanlarının duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyleri iş yeri statüsü değişkenine göre farklılaşmakta mıdır?
- 9- Lojistik sektörü çalışanlarının duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyleri sigara kullanma değişkenine göre farklılaşmakta mıdır?

YÖNTEM

Araştırma Modeli

Bu araştırma lojistik sektörü çalışanlarının duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeylerinin çeşitli demografik değişkenlerle olan ilişkilerini ortaya çıkarmaya çalışan tarama niteliğinde betimsel bir çalışmadır (Büyüköztürk ve diğerleri, 2009). Araştırmanın bağımlı değişkeni; çalışanların, duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyidir. Bağımsız değişkenleri ise, cinsiyet, yaş, eğitim düzeyi, aylık gelir düzeyi, sektörde çalışma süresi, firmada çalışan kişi sayısı, medeni durum, iş yeri statüsü, sigara kullanma durumudur.

Araştırma Grubu

Araştırmanın evrenini, Kayseri ilinde Uluslararası Nakliyeciler Deneğine kayıtlı lojistik sektöründe faaliyet gösteren 44 firma çalışanı oluşturmaktadır (<http://www.und.org.tr/>). Araştırmanın örneklemini ise, yöneticilerinin izin verdiği ve seçkisiz (rastgele, yansız) örnekleme yöntemi (Creswell, 2013: 158) ile seçilmiş 29 firmada çalışan toplam 421 çalışan oluşturmaktadır. Araştırma grubunu oluşturan 421 çalışanın değişkenlere göre yüzdeler dağılımları şu şekildedir: Cinsiyet değişkenine göre örneklemin %3.3’ü kadın, %96.7’si erkektir; yaş değişkenine göre örneklemin %0.2’si on sekiz yaş ve altı, %19.7’si 19-35 yaş arası, %52.3’ü 36-55 yaş arası, %24.7’si 56-64 yaş arası, %3.1’i 65 yaş ve üstüdür; çalışanların eğitim düzeyi değişkenine göre örneklemin %26.1’i okur yazar veya ilkökul mezunu, %42.3’ü ortaokul mezunu, %19.7’si lise mezunu, %10’u üniversite

veya ön lisans mezunu, %1.9'u lisansüstü mezundur; aylık gelir düzeyi değişkenine göre örneklemin %23.3'ü 0-14999 lira aralığında aylık gelire sahipken, %68.8'i 1500-2999 lira aralığında, %9.3'ü 3000-4999 aralığında, %2.6'sı 5000 lira ve üzeri aylık gelire sahiptir; sektörde çalışma süresi değişkenine göre %17.1'i 0-4 yıl aralığında, %31'i 5-9 yıl aralığında, %25.4'ü 10-14 yıl aralığında, %11.1'i 15-19 yıl aralığında, %15.4'ü 20 yıl ve üzeri sektörde çalışırken; firmada çalışan kişi sayısı değişkenine göre örneklemin %32'si 10 dan az, %28.6'sı 10-50 kişi, %19.7'si 51-100 kişi, %19.7'si 101-250 aralığında elemanı olan firmada çalışmaktadır; medeni durum değişkenine göre örneklemin %62.1'i halen evli, %11'i bekar, %13.5'i boşanmış, %7.8'i eşini kaybetmiş, %3.6'sı eşinden ayrı yaşıyor, %2'si diğerdır; iş yeri statüsü değişkenine göre örneklemin, %70.4'ü sürücü, %17.3'ü çalışan, %6.4'ü bölüm sorumlusu, %3.8'i yönetici, %2.1'i firma sahibidir; sigara kullanma değişkenine göre örneklemin %69'u sigara kullanırken, %31'i kullanmamaktadır.

Veri Toplama Araçları

Bu araştırmada, verilerin toplanması amacıyla örnekleme “Kişisel Bilgi Formu” ve “YİYÖ, Yalnızlık Ölçeği” uygulanmıştır.

Kişisel Bilgi Formu: “Kişisel Bilgi Formu”yla lojistik sektöründe çalışan, araştırmaya katılan deneklerin demografik özellikleri (Cinsiyet, yaş, eğitim düzeyi, aylık gelir düzeyi, sektörde çalışma süresi, firmada çalışan kişi sayısı, medeni durum ve işyeri statüsü, sigara kullanma) ile ilgili bilgiler toplanmıştır.

YİYÖ Yalnızlık Ölçeği: De Jong Gierveld tarafından yalnızlık duygusunu ölçmek amacıyla geliştirilmiş ölçme aracıdır (de Jong Gierveld ve van Tilburg, 2011). Yalnızlığı Weiss (1973) gibi çok boyutlu bir kavram olarak ele almıştır. Sosyal ve duygusal yalnızlık ve ikisinin toplam puanlarından oluşan genel yalnızlık boyutlarından oluşur. 1999 ve 2006 yıllarında revize edilmiştir. Birçok ülkede ve kültürler arası araştırmada yaygın olarak kullanılan bir ölçme aracıdır. En fazla Hollanda ve Amerika'daki araştırmalarda kullanılırken, Avrupa ülkelerindeki araştırmalarda da kullanılmıştır (Treacy ve ark., 2004; Victor, Scameler ve Bond, 2012).

Ölçeğin Türk kültürüne uyarlanması Akgül ve Yeşilyaprak (2015) tarafından yapılmıştır. Türk kültürüne uyarlanan ölçek, sosyal ve duygusal yalnızlığı ölçmeye yönelik 11 maddeden oluşmaktadır. Bu maddelerde “yalnızlık” kelimesi geçmemektedir. Ölçekte yer alan her bir ifadenin içerdiği durumun, kişi tarafından ne derece yaşanıldığı, 3'lü likert tipi bir derecelenme ile belirlenmektedir. Likert tipi ölçekte maddelerin puanlanması şöyledir: 1=evet, 2=olabilir, 3=hayır. Kişiyi en iyi ifade ettiği düşünülen derecelenme ifadesinin işaretlenmesi yoluyla ölçek yanıtlanır. Ölçek maddelerinin beşi düz, altısı ters yönde kodlanmıştır. Olumlu ifadeleri içeren sosyal yalnızlık alt boyutuna ait maddeler (1, 4, 7, 8, 11) 1=evet, 2=olabilir, 3=hayır; olumsuz yöndeki ifadeleri içeren, duygusal yalnızlık alt boyutuna ait maddeler (2, 3, 5, 6, 9, 10) bunun tersi olarak 3=evet, 2=olabilir, 1=hayır şeklinde puanlanmaktadır. Toplam yalnızlık puanını hesaplamak için; duygusal yalnızlık puanı ile sosyal yalnızlık puanı toplanmalıdır. Bu iki boyutun toplamı genel yalnızlık puanını verir. Ölçekten alınacak en düşük puan 11 en yüksek puan 33 dir. Ölçekten alınan puan yükseldikçe, bireyin yalnızlık düzeyinin de yüksek olduğu kabul edilmektedir (Akgül ve Yeşilyaprak, 2015: 105). Toplam yalnızlık dört seviyeye ayrılabilir: 1. Seviye; yalnız değil/ yalnızlık hissetmiyor (puan 11-15); 2. Seviye; kabul edilebilir yalnızlık (puan 16-21); 3. Seviye; çok yalnız (puan 12-27); 4. Seviye; çok yoğun yalnızlık (puan 28-33) (de Jong Gierveld ve van Tilburg, 2011).

Ölçeğin kriter geçerlilik korelasyon katsayısı; Geriatrik Depresyon Ölçeği ile, Duygusal Yalnızlık alt boyutu ile .65, Sosyal Yalnızlık alt boyutu ile .55 düzeyinde, toplamda ise .69 düzeyindedir. WHOQOL-OLD: Yakınlık Alt Ölçeği puanları ile Duygusal Yalnızlık alt boyutu arasında -.51, Sosyal Yalnızlık alt boyutu ile -.63, toplam puanda -.65 düzeyindedir. Ölçeğin Cronbach Alpha iç tutarlık katsayıları ise; duygusal yalnızlık alt boyutunda .79, sosyal yalnızlık alt boyutunda .80 ve toplam puan için .82 dir. Ölçeğin test-tekrar test yöntemi güvenilirlik katsayıları Duygusal Yalnızlık boyutu için .90, Sosyal Yalnızlık boyutu için .93, toplam puan için .93 tür. (Akgül ve Yeşilyaprak, 2015).

Ölçeğin bu araştırma kapsamında elde edilen Cronbach Alpha iç tutarlık katsayıları ise; duygusal yalnızlık alt boyutunda .80, sosyal yalnızlık alt boyutunda .81 ve toplam puan için .84 dür.

Verilerin Toplanması ve Analizi

Araştırma da kullanılan veri toplama araçları 2016 yılı içerisinde Kayseri ilinde faaliyet gösteren 29 firmada çalışan 466 çalışana uygulanmıştır. Uygulama araştırmacılar tarafından ilgili firmalara gidilerek, firma yöneticilerinden izin alınarak, araştırmaya gönüllü olarak katılmak isteyen bireylere gerekli açıklamalar

yapılarak gerçekleştirilmiştir. Anket sonrası yapılan incelemede 421 anket değerlendirmeye alınmış ve doldurulmasında eksiklik görülen 45 anket formu ise değerlendirme dışı bırakılmıştır.

Verilerin analizinde ise, ölçekten elde edilen verilerin cinsiyet ve sigara kullanma değişkenlerine göre karşılaştırılmasında öncelikle normal dağılıma uygunluk testi (Levene Testi) yapılmıştır ve varyansların homojenliği test edilmiştir. Dağılımın normal olduğu durumlarda bağımsız gruplar t-Testi, dağılımın normal olmadığı durumlarda ise Mann Whitney U Testi kullanılmıştır. Yaş, eğitim düzeyi, aylık gelir düzeyi, sektörde çalışma süresi, firmada çalışan kişi sayısı, medeni durum ve işyeri statüsü değişkenlerine göre yapılan karşılaştırmalarda dağılımın normal olduğu durumlarda tek yönlü varyans analizi, dağılımın normal olmadığı durumlarda ise Kruskal Wallis H Testi kullanılmıştır. Kruskal Wallis H Testi sonucunda anlamlı bir fark belirlenmiş ise farkın kaynağını belirlemek için grupların ikili kombinasyonları yapılarak Mann Whitney U Testi uygulanmıştır.

BULGULAR ve YORUM

Bu bölümde örnekleme uygulanan ölçekten elde edilen verilerle yapılan istatistiksel işlemler ve bu işlemlerin sonucu elde edilen bulgulara yer verilmiştir.

Araştırmanın birinci sorusu olan “Lojistik sektörü çalışanlarının sosyal, duygusal ve genel yalnızlık düzeyleri cinsiyet değişkenine göre farklılaşmakta mıdır? sorusunun test edilmesi için yapılan t-Test’i sonucu Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1. Cinsiyet Değişkenine Göre t Testi Sonuçları

	Cinsiyet	n	$\bar{X}$	ss	sd	Levene		t	p
						f	p		
Duygusal	Kadın	14	2.61	0.89	419	0.90	0.765	-0.660	0.509
	Erkek	407	2.77	0.84					
Sosyal	Kadın	14	2.62	0.93	419	0.432	0.551	0.067	0.946
	Erkek	407	2.60	0.79					
Genel	Kadın	14	2.62	0.80	419	0.490	0.484	-0.330	0.742
	Erkek	407	2.68	0.67					

Tablo 1’de lojistik çalışanlarının duygusal [$t_{(419)}=-0.660$; $p>0,05$], sosyal [$t_{(419)}=0.067$; $p>0,05$] ve genel [$t_{(419)}=-0.330$; $p>0,05$] yalnızlık düzeylerinin cinsiyet değişkenine göre anlamlı biçimde farklılaşmadığı görülmektedir. Ancak aritmetik ortalamalara bakıldığı zaman kadın çalışanların sosyal yalnızlık düzeylerinin daha fazla olduğu, erkek çalışanların ise duygusal ve genel yalnızlık düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmektedir.

Araştırmanın ikinci sorusu olan “Lojistik sektörü çalışanlarının duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyleri yaş değişkenine göre değişkenine göre farklılaşmakta mıdır? sorusunun test edilmesi için yapılan KWH analizi sonuçları Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2’de duygusal yalnızlık [$KWH_{(4)}=16.032$; $p<0.05$] alt boyutuna ilişkin KWH testi sonucuna göre yaş değişkeni açısından anlamlı farklılaşmanın olduğu belirlenmiştir. Yapılan MWU testi farklılaşmanın 19-35 yaş arasındaki bireyler ile 36-55 yaş, 56-64 yaş ve 65 yaş ve üzeri aralığında olan bireyler arasında gerçekleştiğini ortaya koymaktadır. Duygusal yalnızlık düzeyinin en fazla 65 yaş ve üzeri olan bireylerde olduğu görülmektedir. Yaş ilerledikçe bireylerin yalnızlık düzeyleri yaş ile orantılı olarak artmaktadır. Ancak bireylerin Sosyal yalnızlık alt boyutunda ve genel olarak yalnızlık düzeylerinde yaş değişkeni açısından anlamlı bir farklılık bulunamamıştır.

Tablo 2. Yaş Değişkenine Göre KWH Analizi Sonuçları

	Yaş	N	Sıra Ortalaması	sd	KWH	p	Anlamlı Fark
Duygusal	18 yaş altı (1 değ.)	1	115.50	4	16.032	0.003*	2-3,4,5
	19-35 yaş (2 değ.)	83	173.90				
	36-55 yaş (3 değ.)	220	210.30				
	56-64 yaş (4 değ.)	104	235.08				
	65 yaş ve üzeri (5 değ.)	13	274.42				
Levene:9.255 p: 0.000							
Sosyal	18 yaş altı (1 değ.)	1	340.00	4	6.292	0.187	-
	19-35 yaş (2 değ.)	83	196.10				
	36-55 yaş (3 değ.)	220	222.65				
	56-64 yaş (4 değ.)	104	195.34				
	65 yaş ve üzeri (5 değ.)	13	224.31				
Levene: 3.658 p: 0.013							
Toplam	18 yaş altı (1 değ.)	1	223.50	4	5.596	0.231	-
	19-35 yaş (1 değ.)	83	185.62				
	36-55 yaş (1 değ.)	220	219.04				
	56-64 yaş (1 değ.)	104	209.93				
	65 yaş ve üzeri (1 değ.)	13	244.62				
Levene: 8.256 p: 0.000							

Araştırmannın “Lojistik sektörü çalışanlarının duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyleri eğitim düzeyi değişkenine göre farklılaşmakta mıdır? üçüncü sorusunun test edilmesi için yapılan KWH analizi sonuçları Tablo 3’de verilmiştir.

Tablo 3. Eğitim Düzeyi Değişkenine Göre KWH Analizi Sonuçları

	Eğitim Düzeyi	N	Sıra Ortalaması	sd	KWH	p	Anlamlı Fark
Duygusal	Okuryazar veya ilkokul (1)	110	229.63	4	14.386	0.006*	1-3,4,5 2-3,4,5
	Ortaokul (2 değ.)	178	222.26				
	Lise (3 değ.)	83	187.12				
	Üniversite veya Y.O. (4 d.)	42	177.82				
	Lisansüstü (5 değ.)	8	126.19				
Levene:4.125 p: 0.03							
Sosyal	Okuryazar veya ilkokul (1)	110	221.79	4	21.930	0.000*	1-4,5 2-4,5 3-4
	Ortaokul (2 değ.)	178	225.35				
	Lise (3 değ.)	83	210.33				
	Üniversite veya Y.O. (4 d.)	42	140.26				
	Lisansüstü (5 değ.)	8	121.81				
Levene: 3.051 p: 0.017							
Toplam	Okuryazar veya ilkokul (1)	110	224.17	4	19.519	0.001*	1-4,5 2-4,5 3-5
	Ortaokul (2 değ.)	178	225.53				
	Lise (3 değ.)	83	200.05				
	Üniversite veya Y.O. (4.d.)	42	158.49				
	Lisansüstü (5 değ.)	8	96				
Levene: 6.627 p: 0.000							

Tablo 3'te duygusal yalnızlık [$KWH_{(4)}=14.386$; $p<0.05$], sosyal yalnızlık [$KWH_{(4)}=21.930$; $p<0.05$] alt boyutuna ve genel yalnızlık [$KWH_{(4)}=19.519$; $p<0.05$] düzeyine ilişkin KWH testi sonucuna göre eğitim düzeyi değişkeni açısından anlamlı farklılaşmanın olduğu belirlenmiştir. Duygusal yalnızlık için yapılan MWU testi farklılaşmanın okuryazar veya ilkökul mezunu bireyler ile lise, üniversite veya yüksekokul ve lisansüstü mezunu bireyler arasında gerçekleştiğini ortaya koymaktadır. Ayrıca ortaokul mezunu bireyler ile yine aynı şekilde lise, üniversite veya yüksekokul ve lisansüstü mezunu bireyler arasında farklılaşma görülmektedir. Duygusal yalnızlık alt boyutunda en az yalnızlık düzeyi lisansüstü mezunu bireylerde en fazla yalnızlık düzeyi ise okuryazar veya ilkökul mezunu bireylerde görülmektedir. Sosyal yalnızlık için yapılan MWU testi farklılaşmanın okuryazar veya ilkökul mezunu bireyler ile üniversite veya yüksekokul ve lisansüstü mezunu; ortaokul mezunu bireyler ile üniversite veya yüksekokul ve lisansüstü mezunu bireyler; lise mezunu bireyler ile üniversite veya yüksekokul mezunu bireyler arasında gerçekleştiğini ortaya koymaktadır. Sosyal yalnızlık alt boyutunda en fazla yalnızlık ortaokul mezunu bireylerde görülürken en az yalnızlık düzeyi lisansüstü eğitim mezunlarında görülmektedir. Genel yalnızlık düzeyi için yapılan MWU testi farklılaşmanın okuryazar veya ilkökul mezunu bireyler ile üniversite veya yüksekokul ve lisansüstü mezunu; ortaokul mezunu bireyler ile üniversite veya yüksekokul ve lisansüstü mezunu bireyler; lise mezunu bireyler ile lisansüstü mezunu bireyler arasında gerçekleştiğini ortaya koymaktadır. Genel yalnızlık düzeyi en fazla ortaokul mezunu bireylerde görülürken en az ise lisansüstü eğitim mezunlarında görülmektedir. Eğitim düzeyi arttıkça duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyi azalmaktadır.

Araştırmanın "Lojistik sektörü çalışanlarının duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyleri aylık gelir düzeyi değişkenine göre farklılaşmakta mıdır?" dördüncü sorusunun test edilmesi için yapılan varyans analizi sonuçları Tablo 4'de verilmiştir.

Tablo 4. Aylık Gelir Düzeyi Değişkenine Göre Varyans Analizi Sonuçları

	Aylık Gelir Düzeyi	n	$\bar{X}$	ss	V.K.	K.T.	sd	K.O.	F	p	LSD
Duygusal	0-1499 (1)	98	2.67	0.82	Grup. Ar.	3.351	3	1.117	1.580	0.194	-
	1500-2999 (2)	273	2.82	0.84	Grup.İçi	294.834	417	0.707			
	3000-4999 (3. değ.)	39	2.60	0.88	Toplam	298.185	420				
	5000 ve üzeri (4. değ.)	11	2.56	0.76							
Sosyal	0-1499 (1. d.)	98	2.57	0.78	Grup. Ar.	4.103	3	1.368	2.174	0.090	-
	1500-2999 (2)	273	2.66	0.78	Grup.İçi	262.291	417	0.629			
	3000-4999 (3. değ.)	39	2.33	0.90	Toplam	266.394	420				
	5000 ve üzeri (4. değ.)	11	2.47	0.77							
Toplam	0-1499 (1.d.)	98	2.62	0.66	Grup. Ar.	3.528	3	1.176	2.586	0.050*	2-3
	1500-2999 (2)	273	2.73	0.67	Grup.İçi	189.591	417	0.455			
	3000-4999 (3. değ.)	39	2.45	0.80	Toplam	193.119	420				
	5000 ve üzeri (4. değ.)	11	2.51	0.51							

Tablo 4'te duygusal $F_{(3-420)}=1.580$; $p>0,05$] ve sosyal $F_{(3-420)}=0.090$; $p>0,05$] yalnızlık alt boyutlarına ilişkin varyans testi sonucuna göre lojistik çalışanlarının aylık gelir düzeyi değişkenine göre görüşleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Ancak genel yalnız düzeyine bakıldığı zaman [$F_{(3-420)}=2.586$; $p<0,05$] aylık gelir düzeyi değişkeni açısından anlamlı farklılık ortaya çıkmıştır. LSD testi farklılaşmanın aylık geliri 1500-2999 TL ($\bar{X}=2.73$) ile 3000-4999 TL ($\bar{X}=2.45$) aralığında olan bireyler arasında gerçekleştiğini ortaya koymaktadır. Gelir düzeyi düşük olan çalışanların yalnızlık düzeyi daha yüksektir.

Araştırmanın “Lojistik sektörü çalışanlarının duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyleri sektörde çalışma süresi değişkenine göre farklılaşmakta mıdır? beşinci sorusunun test edilmesi için yapılan varyans analizi sonuçları Tablo 5’de verilmiştir.

Tablo 5. Sektörde Çalışma Süresi Değişkenine Göre Varyans Analizi Sonuçları

	Çalışma Süresi	n	$\bar{X}$	ss	V.K.	K.T.	sd	K.O.	F	p	LSD
Duygusal	0-4 yıl (1.d.)	72	2.67	0.82	Grup. Ar.	7.844	4	1.961	2.810	0.025*	3-1,2
	5-9 yıl (2.değ.)	130	2.62	0.89	Grup.İçi	290.341	416	0.698			
	10-14 yıl (3.değ.)	107	2.97	0.85	Toplam	298.185	420				
	15-19 yıl (4.değ.)	47	2.75	0.80							
	20 yıl ve üzeri (5.değ.)	65	2.79	0.72							
Sosyal	0-4 yıl (1.d.)	72	2.63	0.84	Grup. Ar.	0.721	4	0.180	0.282	0.890	-
	5-9 yıl (2.d.)	130	2.65	0.83	Grup.İçi	265.673	416	0.639			
	10-14 yıl (3.d.)	107	2.57	0.72	Toplam	266.394	420				
	15-19 yıl (4.d.)	47	2.57	0.73							
	20 yıl ve üzeri (5.d.)	65	2.56	0.85							
Toplam	0-4 yıl (1.d.)	72	2.65	0.68	Grup. Ar.	0.846	4	0.211	0.457	0.767	-
	5-9 yıl (2.d.)	130	2.64	0.74	Grup.İçi	192.273	416	0.462			
	10-14 yıl (3.d.)	107	2.75	0.63	Toplam	193.119	420				
	15-19 yıl (4.d.)	47	2.65	0.65							
	20 yıl ve üzeri (5.d.)	65	2.67	0.67							

Tablo 5’te sosyal [$F_{(3-420)}=0.282$; $p>0,05$] ve genel [$F_{(3-420)}=0.457$; $p>0,05$] yalnızlıklarına ilişkin varyans testi sonucuna göre lojistik çalışanlarının sektörde çalışma süresi değişkenine göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Ancak duygusal yalnızlık düzeyine bakıldığı zaman [$F_{(3-420)}=2.810$; $p<0,05$ sektörde çalışma süresi değişkeni açısından anlamlı farklılık ortaya çıkmıştır. LSD testi farklılaşmanın çalışma süresi 10-14 yıl ($\bar{X}=2.97$) olan bireyler ile 0-4 yıl ($\bar{X}=2.67$) ve 5-9 yıl ($\bar{X}=2.62$) olan bireyler arasında gerçekleştiğini ortaya koymaktadır. Çalışma süresi fazla olan bireylerin duygusal yalnızlık seviyeleri artmaktadır.

Araştırmanın “Lojistik sektörü çalışanlarının duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyleri firmada çalışan kişi sayısı değişkenine göre farklılaşmakta mıdır? altıncı sorusunun test edilmesi için yapılan KWH analizi sonuçları Tablo 6’da verilmiştir.

Tablo 6’da duygusal yalnızlık [$KWH_{(3)}=24.155$; $p<0.05$], sosyal yalnızlık [$KWH_{(3)}=8.914$; $p<0.05$] alt boyutuna ve genel yalnızlık [$KWH_{(3)}=19.821$; $p<0.05$] düzeyine ilişkin KWH testi sonucuna göre firmada çalışan kişi sayısı değişkeni açısından anlamlı farklılaşmanın olduğu belirlenmiştir. Duygusal yalnızlık için yapılan MWU testi farklılaşmanın çalışan kişi sayısı 101-250 olan firmalar ile 10’dan az, 10-50 ve 51-100 olan firma çalışanları arasında gerçekleştiğini ortaya koymaktadır. Ayrıca çalışanı 10’dan az olan firmalar ile 51-100 olan firma çalışanları arasında da farklılaşma görülmektedir. Sosyal yalnızlık ve genel yalnızlık için yapılan MWU testi farklılaşmanın çalışan sayısı 10’dan az olan firmalar ile 51-100 ve 101-250 olan firma çalışanları arasında gerçekleştiğini ortaya koymaktadır. Ayrıca çalışan sayısı 10-51 arasında olan firmalar ile 101-250 olan firma çalışanları arasında da anlamlı farklılık bulunmuştur. Çalışan sayısı arttıkça duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyi azalmaktadır.

Tablo 6. Firmada Çalışan Kişi Sayısı Değişkenine Göre KWH Analizi Sonuçları

	Kişi Sayısı	N	Sıra Ortalaması	sd	KWH	p	Anlamlı Fark
Duygusal	10'dan az (1.değ.)	135	243.64	3	24.155	0.000*	1-3 4-1,2,3
	10-50 (2.değ.)	120	216.54				
	51-100 (3.değ.)	83	198.36				
	101-250 (4.değ.)	83	162.54				
	Levene:3.952 p:0.008						
Sosyal	10'dan az (1.değ.)	135	228.77	3	8.914	0.030*	1-3,4 2-4
	10-50 (2.değ.)	120	219.79				
	51-100 (3.değ.)	83	196.97				
	101-250 (4.değ.)	83	183.42				
	Levene: 3.380 p: 0.018						
Toplam	10'dan az (1.değ.)	135	240.79	3	19.821	0.000*	1-3,4 2-4
	10-50 (2.değ.)	120	217.99				
	51-100 (3.değ.)	83	193.91				
	101-250 (4.değ.)	83	169.53				
	Levene: 6.254 p:0.000						

Araştırmanın “Lojistik sektörü çalışanlarının duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyleri Medeni durum değişkenine göre farklılaşmakta mıdır? yedinci sorusunun test edilmesi için yapılan KWH analizi sonuçları Tablo 7’de ve Tablo 8’de verilmiştir.

Tablo 7. Medeni Durum Değişkenine Göre KWH Analizi Sonuçları

	Evlilik	N	Sıra Ortalaması	sd	KWH	p	Anlamlı Fark
Duygusal	Halen evli (1.değ.)	261	213.84	5	7.755	0.170	-
	Bekar (2.değ.)	46	180.26				
	Boşanmış (3.değ.)	57	208.61				
	Eşini Kaybetmiş (4.değ.)	33	251.27				
	Ayrı Yaşıyor (5.değ.)	15	179.93				
	Diğer (6.değ.)	9	205.11				
	Levene: 2.846 p:0.015						
Toplam	Halen evli (1.değ.)	261	213.71	5	3.830	0.574	-
	Bekar (2.değ.)	46	196.65				
	Boşanmış (3.değ.)	57	195.04				
	Eşini Kaybetmiş (4.değ.)	33	240.06				
	Ayrı Yaşıyor (5.değ.)	15	214.63				
	Diğer (6.değ.)	9	194.11				
	Levene: 4.351 p:0.001						

Tablo 7’de duygusal yalnızlık [$KWH_{(5)}=7.755$; $p>0.05$] ve genel yalnızlık [$KWH_{(5)}=3.830$; $p>0.05$] düzeyine ilişkin KWH testi sonucuna göre medeni durum değişkeni açısından anlamlı farklılaşmanın olmadığı belirlenmiştir. Ancak sıra ortalamalarına bakıldığı zaman eşini kaybeden bireylerin duygusal ve genel yalnızlık düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 8. Medeni Durum Değişkenine Göre Sosyal Yalnızlık Düzeyi Varyans Analizi Sonuçları

	Evlilik	n	$\bar{X}$	ss	V.K.	K.T.	sd	K.O.	F	p	LSD
	Halen evli (1.d.)	26	2.61	0.78	Grup. Ar.	2.554	5	0.511			
	Bekar (2.değ.)	46	2.54	0.99	Grup.İçi	263.840	415	0.636			
	Boşanmış (3.değ.)	57	2.55	0.79	Toplam	266.394	420				
Sosyal	Eşini Kaybetmiş (4.değ.)	33	2.71	0.65					0.804	0.548	-
	Ayrı Yaşıyor (5.değ.)	15	2.82	0.64							
	Diğer (6.değ.)	9	2.26	0.83							

Tablo 8’de sosyal [$F_{(5-420)}=0.804$; $p>0,05$] yalnızlığa ilişkin varyans testi sonucuna göre lojistik çalışanlarının medeni durum değişkenine göre yalnızlık düzeylerin arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Ancak aritmetik ortalamalara bakıldığı zaman ayrı yaşayan bireylerin sosyal yalnızlık düzeyleri daha yüksek çıkmıştır.

Araştırmannın “Lojistik sektörü çalışanlarının duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyleri iş yeri statüsü değişkenine göre farklılaşmakta mıdır? sekizinci sorusunun test edilmesi için yapılan KWH analizi sonuçları Tablo 9’da verilmiştir.

Tablo 9. İşyeri Statüsü Değişkenine Göre KWH Analizi Sonuçları

	İşyeri Statüsü	N	Sıra Ortalaması	sd	KWH	p	Anlamlı Fark
Duygusal	Sürücü (1.değ.)	296	224.02	4	13.102	0.011*	1-2
	Çalışan (2.değ.)	73	173.29				
	Bölüm Sorumlusu (3.değ.)	27	193.24				
	Yönetici (4.değ.)	16	167.75				
	Firma Sahibi (5.değ.)	9	218.89				
Levene:3.283		p:0.011					
Sosyal	Sürücü (1.değ.)	296	217.86	4	5.159	0.271	-
	Çalışan (2.değ.)	73	202.40				
	Bölüm Sorumlusu (3.değ.)	27	200.56				
	Yönetici (4.değ.)	16	157.28				
	Firma Sahibi (5.değ.)	9	181.94				
Levene: 2.795		p: 0.026					
Toplam	Sürücü (1.değ.)	296	222.59	4	10.512	0.033*	1-2,4
	Çalışan (2.değ.)	73	187.98				
	Bölüm Sorumlusu(3.değ.)	27	186.93				
	Yönetici(4.değ.)	16	150.09				
	Firma Sahibi(5.değ.)	9	197.00				
Levene: 5.758		p:0.000					

Tablo 9’da duygusal [$KWH_{(4)}=13.102$; $p<0.05$] ve genel [$KWH_{(4)}=10.512$; $p<0.05$] yalnızlık düzeyine ilişkin KWH testi sonucuna göre işyeri statüsü değişkeni açısından anlamlı farklılaşmanın olduğu belirlenmiştir. Duygusal yalnızlık için yapılan MWU testi farklılaşmanın sürücüler ile çalışanlar arasında gerçekleştiğini ortaya koymaktadır. Sürücülerin duygusal yalnızlık düzeyi çalışanlara göre daha yüksek çıkmıştır. Genel yalnızlık için yapılan MWU testi farklılaşmanın sürücüler ile çalışanlar ve yöneticiler arasında gerçekleştiğini ortaya koymaktadır. Sürücülerin genel yalnızlık düzeyi çalışanlara ve yöneticilere göre daha fazladır. Sosyal yalnızlık [$KWH_{(4)}=5.159$; $p>0.05$] düzeyine ilişkin KWH testi sonucuna göre işyeri statüsü değişkeni açısından anlamlı farklılaşmanın olmadığı belirlenmiştir.

Araştırmanın “Lojistik sektörü çalışanlarının duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyleri sigara kullanma değişkenine göre farklılaşmakta mıdır? dokuzuncu sorusunun test edilmesi için yapılan t testi sonuçları Tablo 10’da verilmiştir.

Tablo 10. Sigara Kullanma Değişkenine Göre t Testi Sonuçları

	Sigara	n	$\bar{X}$	ss	sd	Levene		t	p
						f	p		
Duygusal	Evet	289	2.84	0.81	419	3.571	0.059	2.764	0.006*
	Hayır	132	2.59	0.9					
Sosyal	Evet	289	2.66	0.76	419	3.805	0.052	2.255	0.025*
	Hayır	132	2.48	0.85					
Genel	Evet	289	2.74	0.63	419	9.441	0.002	2.832	0.005*
	Hayır	132	2.53	0.75					

Tablo 10’da lojistik çalışanlarının duygusal [$t_{(419)}=2.764$; $p<0,05$], sosyal [$t_{(419)}=2.255$; $p<0,05$] ve genel [$t_{(419)}=2.832$; $p<0,05$] yalnızlık düzeylerinin sigara kullanma değişkenine göre anlamlı biçimde farklılaştığı görülmektedir. Sigara içen lojistik çalışanlarının duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyleri içmeyenlere göre anlamlı düzeyde yüksektir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu çalışmada lojistik çalışanlarının yalnızlık düzeylerinin, cinsiyet, yaş, eğitim düzeyi, aylık gelir düzeyi, çalışma süresi, firmada çalışan kişi sayısı, medeni durum, iş yeri statüsü, sigara kullanımı gibi değişkenler açısından ne yönde farklılaştığı incelenmiştir. Bulgular araştırma problemlerine göre aşağıda tartışılmıştır.

Yalnızlık puanları cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde; lojistik çalışanlarının sosyal, duygusal ve genel yalnızlık düzeylerinin cinsiyet değişkenine göre anlamlı biçimde farklılaşmadığı görülmektedir. Oysa Yüksel, Özcan ve Kahraman (2013) tarafından yapılan çalışmada Yalnızlık puanları cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde erkek öğretmenlerin bayan öğretmenlere göre daha yalnız olduğu sonucuna varılmıştır. Yapılan başka bir çalışmada kadınların, kendilerini erkeklere nispeten daha şehirli görmelerine karşılık, sosyal ilişkilerinde yaşamakta oldukları yalnızlık duyguları, erkeklere göre biraz daha yüksek bulunmuştur (Ersoy, 2009). Pierce, Wilkinson ve Anderson (2003)’un yapmış oldukları çalışmada da yaşlı kadınlarda erkeklere oranlara daha fazla yalnızlık, kontrolünü yitirme korkusu ve benliğe yönelik yıkıcı davranışın daha fazla yaşandığı anlaşılmıştır. Lojistik sektöründe çalışanların çok büyük bir kısmı erkek çalışanlardan oluşmakta kadın çalışan sayısı oldukça sınırlı sayıdadır. Bu durum bu çalışmaya da yansımıştır çalışma kapsamında 14 kadın üzerinde anket uygulaması gerçekleştirilebilmiştir. Bu sonuç bu nedenden kaynaklanıyor olabilmektedir.

Yalnızlık puanları yaş değişkenine göre incelendiğinde; çalışanların sosyal ve genel yalnızlık boyutlarında yaşa bağlı olarak bir farklılık görülmezken; duygusal yalnızlık düzeylerinin yaşa göre anlamlı şekilde farklılaştığı görülmektedir. Yaş ilerledikçe bireylerin duygusal yalnızlık düzeyleri yaş ile orantılı olarak artmaktadır. Yüksel, Özcan ve Kahraman (2013), tarafından yapılan çalışmada, çalışmaya katılan öğretmenlerin yaş değişkenlerinin yalnızlık üzerinde etkili olmadığı sonucuna varılmıştır. Buna benzer Tel ve Sabancıoğulları (2006)’nın yapmış oldukları çalışmada yaşın yalnızlık üzerinde anlamlı fark yaratmadığı tespit edilmiştir. Bu sonuca karşılık Khorshid ve diğ., (2004), Dereli ve diğ., (2010) yaşın yalnızlık üzerinde etkili olduğu sonucuna varmışlardır. Bu çalışmada çalışanların duygusal yalnızlık düzeyi yaşa göre farklılaşırken, sosyal ve genel yalnızlık düzeyi yaşa göre farklılaşmamaktadır. Sosyal yalnızlık durumunun farklılaşmamasının sebebi lojistik sektörü çalışanlarının çalışma koşullarının bireysel olarak yalnız kalmayı gerektirdiğinden kaynaklı olabilir.

Yalnızlık puanları eğitim ve gelir düzeyine göre incelendiğinde; eğitim düzeyi değişkenine göre, duygusal, sosyal ve genel yalnızlık boyutlarının eğitim düzeyine göre anlamlı bir şekilde farklılaştığı görülmektedir. Eğitim düzeyi arttıkça bireylerin yalnızlık duygusu azalmaktadır. Sosyal, duygusal ve genel yalnızlık boyutunda en az yalnızlık hisseden grup lisansüstü eğitim düzeyine sahip gruptur. En fazla yalnızlık hisseden grup ise duygusal yalnızlık alt boyutunda okur-yazar ve ilkökul mezunları iken, sosyal ve genel yalnızlık boyutunda ise ortaokul mezunlarıdır. Yalnızlık puanları gelir düzeyi değişkenine göre incelendiğinde; gelir düzeyi değişkenine

göre lojistik çalışanlarının duygusal, sosyal yalnızlık düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık gözlenmez iken, genel yalnızlık düzeyi arasındaki fark anlamlıdır. Farklılaşma 1500-2999 ile 3000-4999 aralığındaki bireyler arasında gerçekleşmiştir. Gelir düzeyi düşük olan çalışanlar kendilerini daha yalnız hissetmektedirler. İşyerinde sosyal bağların kurulması ve sürdürülmesi hem kişisel özelliklerden hem de kuruluşların yapısından dolayı kolay olmayabilir (Mc Pherson, Smith-Lovin ve Brashears, 2006). Eğitim düzeyi bireylerin kişilik özelliklerini oluşturan önemli bir unsurdur. Wright (2005)'in yaptığı çalışmada eğitim ve gelir düzeyinin yalnızlığın yordayıcıları arasında olduğu eğitim ve gelir düzeyi düşük çalışanların daha yüksek yalnızlık yaşadıkları belirlenmiştir. Gelir düzeyi ve eğitim düzeyi yüksek bireyler ekonomik ve sosyal refahlarından dolayı yalnız kalmamaktadırlar. Bu araştırma sonuçları bu bilgilerle örtüşmektedir.

Yalnızlık puanları sektörde çalışma süresi değişkenine göre incelendiğinde; çalışanların sosyal ve genel yalnızlık düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmazken; duygusal yalnızlık düzeyindeki fark anlamlıdır. Farklılaşma 10-14 yıl sektörde çalışanlar ile 0-4 yıl ile 5-9 yıl sektörde olan çalışanlar arasında gerçekleşmiştir. Çalışma süresi 10-14 yıl olan sektör çalışanlarının duygusal yalnızlık seviyeleri en yüksek seviyesindedir. Bu grubun ortalamalarına bakıldığında çalışma süresi arttıkça çalışanların duygusal yalnızlık seviyeleri artmaktadır. Bu artış 10-14 yılda en yüksek düzeyindedir.

Yalnızlık puanları firmada çalışan kişi sayısı değişkenine göre incelendiğinde; duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyleri arasında anlamlı farklılaşmanın olduğu görülmektedir. Duygusal yalnızlık açısından bakıldığında yalnızlık düzeyi firmada çalışan kişi sayısı ile orantılı görünmektedir. En az duygusal yalnızlık hisseden bireyler 101-250 çalışan olan firmada çalışan bireylerdir. En fazla duygusal yalnızlık hisseden bireyler ise 10 kişiden az birey çalıştıran firma çalışanlarıdır. Firmada çalışan kişi sayısı arttıkça çalışanların duygusal yalnızlık düzeyi azalmaktadır. Sosyal ve genel yalnızlık açısından da durum benzerdir. Firmada çalışan kişi sayısı azaldıkça bireylerin sosyal ve genel yalnızlık düzeyi artmaktadır. Bir başka deyişle, çalışan sayısı arttıkça duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyi azalmaktadır. İşyerindeki arkadaşlıklar diğer ortamlarda gelişen arkadaşlıklardan farklıdır. Mesela, iş arkadaşlığı, arkadaşlığın gerçekleşebileceği alan dışındaki olaylar tarafından test edilebilir veya sınırlanabilir (Winstead ve ark., 1995). İşyeri arkadaşlıkları, karşılıklı taahhüt, güven, karşılıklı beğenme ve iş yerindeki insanlar arasında paylaşılan değerleri içeren, çok samimi, yüzeysel ve romantik olmayan ilişkiler olarak tanımlanır (Berman, West ve Richter, 2002). İşyerinde ki arkadaşlığın, işyerindeki stresleri azalttığı, iletişimi artırdığı, çalışanlara ve yöneticilere görevlerini yerine getirmelerine, yardımcı olurken, iş yeri dostlukları çalışmayı daha keyifli hale getirebilir ve bireysel yaratıcılığı geliştirir (Yager, 1997). Gumpert ve Boyd (1984), tarafından 249 küçük işletme sahipleri üzerinde yapılan çalışmada, küçük işletme sahiplerinin yalnızlık puanlarının daha yüksek olduğu bulunmuştur. Ayrıca bu çalışmada yalnızlığın nedenleri araştırılmış ve yalnızlığı en yüksek olan bireylerin kurumsal bir çevreden küçük işletme ortamına geçiş yapan kişiler olduğu bulunmuştur. Bu araştırma sonucu bizim araştırmamızı destekler niteliktedir. Ferguson (2012) tarafından, İngiltere'de yapılan çalışmada. Araştırmanın sonucunda; İngiltere'de yaşlılık döneminde yalnızlığın giderilmesinde yaşanan ortamın sağlıklı ve ferah bir ortamın oluşturulmasının ön şart olduğu, bununla birlikte eski iş arkadaşları ya da komşuları ile birlikte vakit geçirmenin de yalnızlığı azaltmada önemli bir rol oynadığı bulgusu elde edilmiştir.

Yalnızlık puanları medeni durum değişkenine göre incelendiğinde; çalışanların duygusal ve genel yalnızlık düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Fakat sıra ortalamalarına bakıldığı zaman eşini kaybeden bireylerin duygusal ve genel yalnızlık düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmektedir. Çalışanların sosyal yalnızlık düzeyleri arasında da medeni durum değişkeni açısından anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Fakat aritmetik ortalamalara bakıldığında en yüksek sosyal yalnızlık düzeyinin ayrı yaşayan çalışanlarda daha sonrasında ise eşini kaybetmiş çalışanlarda olduğu görülmektedir. Yüksel, Özcan ve Kahraman (2013), tarafından yapılan çalışmada, araştırma grubundaki öğretmenlerin medeni durumunun yalnızlık düzeyi değişkeni açısından anlamlı bir fark yaratmadığı sonucuna varılmıştır. Bu araştırma ile bizim araştırma sonuçları birbirini destekler niteliktedir. Barron ve arkadaşları (1994) yaptıkları çalışmada; evlilik durumu ile yalnızlık düzeyi arasında anlamlı bir ilişki olduğunu saptamışlardır. Melkas ve Jylha (1996)'nın yaptığı çalışmada eşleri olmayan bireylerin diğerlerine oranla daha fazla yalnız bir yaşama yöneldikleri ortaya çıkmıştır. Pinquart (2003) tarafından yapılan araştırma sonucunda; hiç evlenmemiş yaşlılarda evlenmiş yaşlılara göre yalnızlık düzeyinin daha yüksek olduğu, evlenmiş yaşlıların çocuklarla, arkadaşlarla, komşularla ve diğer insanlarla daha yoğun ve güçlü ilişkiler geliştirdiği, bu nedenle de yalnızlık düzeyinin daha düşük olduğu saptanmıştır. Halen evli ve eşlerin sağ olduğu yaşlılarda dul ve boşanmış olan yaşlılara oranla yalnızlık düzeylerinin daha düşük olduğu, bununla birlikte sosyal ilişkiler ağı güçlü olan ve çocukları, arkadaşları ve komşuları ile iletişimlerini devam ettiren yaşlılarda yalnızlık düzeyinin minimize olduğu tespit edilmiştir.

Yalnızlık puanları iş yeri statüsü değişkenine göre incelendiğinde; çalışanların duygusal ve genel yalnızlık düzeyleri arasında anlamlı fark bulunurken sosyal yalnızlık düzeyleri arasında anlamlı bir farklılaşma

bulunamamıştır. Sürücülerin duygusal yalnızlık düzeyi çalışanlardan anlamlı şekilde daha yüksek çıkmıştır. Genel yalnızlık düzeyi açısından bakıldığında yine sürücülerin genel yalnızlıkları çalışanlar ve yöneticilere göre anlamlı düzeyde yüksektir. Sürücüler kendilerini daha yalnız hissetmektedirler. Bu durum işin niteliğinden dolayı çalışanların sürekli tek başına olmalarından, özellikle uzun yola gittiklerinde aile ve işyeri arkadaşlarından sosyal ortamlarından uzun süre ayrı kalmalarından kaynaklanıyor olacağı tahmin edilmektedir. Wright (2005) tarafından çalışanlar üzerinde yapılan araştırma kıdem ve yalnızlık arasındaki kavramsal bağların aksine, yöneticilerin ve profesyonel meslek sahiplerinin diğer meslek gruplarından, teknisyenler satış ve büro elemanlarından daha az yalnızlık düzeyine sahip olduklarını ortaya koyarken, hizmet çalışanlarının anket yapılan kişiler arasında en fazla yalnızlık yaşayan çalışanlar olduğu bulguna ulaşılmıştır. Bell, Roloff, Van Camp ve Karol (1990) araştırmalarında, iş statüsü düşük bireylerin yalnızlık duygularının daha yüksek olduğunu buldular. Yalnızlığın hiyerarşinin alt kısmındaki kişilerle ilişkili olduğunu buldu. Reinking ve Bell (1991) kişinin mesleki durumunun kişinin yalnızlık düzeyini etkilemek için kendi iletişim yeteneğiyle nasıl etkileşime girdiğini incelemek için bir saha çalışması yürüttüler. Reinking ve Bell (1991), iletişim yeterliliği kontrol edildiğinde bile, statüsü düşük çalışanların yalnızlık duygularının daha yüksek olduğunu buldular. Yalnızlık duygusu ve iş yeri statüsü anlamlı şekilde ilişkilidir. Araştırma bulguları bizim araştırma sonucumuzu destekler niteliktedir. De Jong Gierveld yalnızlığı; sosyal ve duygusal yalnızlık olarak iki boyutta ele alırken yalnızları da üçe ayırır. Gierveld yalnızlık duygusunu; zaman açısından değerlendirerek “dönemsel veya geçici yalnızlar”, yoksunluk açısından değerlendirerek “ümitsiz yalnızlar”, duygusal açıdan değerlendirerek “geri çekilmiş yalnızlar” olarak sınıflandırmıştır. *Ümitsiz yalnızlar*: Bu kişiler var olmayan ilişkilerinin yoksunluğunu hissederler. Çevrelerinde yakınlık kuracakları bireyler yoktur. Bu nedenle de sosyal ilişkilerinde az doyum yaşayan, bu nedenle de duygusal olarak yalnızlık hisseden bireylerdir. (de Jong Gierveld, 1988; de Jong Gierveld ve Raadschelders, 1982). Young da yalnızlığı, zaman ve durum açısından değerlendirerek; kronik yalnızlık, geçici yalnızlık ve durumsal yalnızlık olmak üzere üç boyutta ele alan araştırmacılarından birisidir. *Kronik yalnızlık*: Doyum sağlayıcı sosyal ilişkilerin uzun süre kurulamaması durumunda yaşanan yalnızlıktır. Yalnızlık duygusu uzun süre hissedilir ve bu durum bireyin bedensel ve psikolojik sağlığını olumsuz etkiler. *Geçici yalnızlık*: Çoğu kişi tarafından sık sık yaşanan kısa süreli yalnızlıktır. Günün herhangi bir saatinde yaşanabilir. *Durumsal yalnızlık*: Bireyin hayatında meydana gelen, bireyde kaygı ve stres yaratan olaylar karşısında yaşanan yalnızlık durumudur (Akt. Özatça, 2009). Sürücülerin bu yalnızlık durumlarını ümitsiz yalnızlar grubunda değerlendirebiliriz; Young’un sınıflandırmasında ise lojistik sektöründe sürücü olarak çalışanları kronik yalnızlar grubunda değerlendirebiliriz. İş ve çalışma koşulları değişmediği sürece bu durumun değişmesi de mümkün görünmemektedir.

Yalnızlık puanları sigara kullanımı değişkenine göre incelendiğinde; sigara içen çalışanların duygusal, sosyal ve genel yalnızlık düzeyleri içmeyenlere göre anlamlı düzeyde yüksektir. Çalışma koşulları nedeniyle daha stresli ve insanlardan izole koşullara sahip olan lojistik sektörünün bu ortamı nedeniyle bireyler yalnızlık duygusu ve streslerinin dışa vurumunu sigara içme davranışı ile göstermektedirler. Sigara kullanım düzeyi, düşük sınıf işlerde çalışanlar, düşük öğretim seviyesindekiler, düşük gelir düzeyindekiler ve işsizlerde en yüksek oranlardadır ve sigara kullanımı düşük sosyoekonomik düzey ile son derece ilişkilidir, düşük sınıf işlerde çalışanlar, düşük öğrenim seviyesindekiler, düşük gelir düzeyindekiler ve işsizlerde en yüksek oranlardadır. Genel olarak ve tüm dünyada mesleki saygınlık artışıyla ters orantılı bir biçimde sigara içme sıklığı da azalmaktadır. Başka bir anlatımla alt düzey mavi yakalı işçilerde oran üst düzey beyaz yakalılardan 2,5 kat daha yüksektir (İkinci ve Akdur, 2017). Türkiye de mesleki statü ve sigara içme oranı diğer ülkelere göre farklılık göstermektedir. Bilir, Doğan ve Yıldız (1997)’in yaptıkları çalışmada hekimlerin % 44’ünün, öğretmenlerin % 51’inin ve gazetecilerin % 64’ünün sigara içtiğini bulmuşlardır. Avustralya’da 2004-2006 yılları arasında yapılan bir çalışmaya göre tüm aile gruplarının % 22’si yalnız bir ebeveynden oluşmaktaydı. 15 yaşın altındaki her beş çocuktan biri yalnızca bir ebeveyni tarafından yetiştirilmekteydi. Bu ailelerin %87’si kadındı ve yalnız annelerde sigara kullanımı oranı % 46’ydı. 18-29 yaş arasındaki, yalnız annelerin çocukları en yüksek sigara kullanımı oranına % 56 sahiptir (İkinci ve Akdur, 2017). Melbourn’da yapılan çalışmada evsizlerde sigara kullanım oranı % 77, sokak evsizlerinde ise % 93 çıkmıştır. Hapishanelerde sigara içme sıklığı genel toplumdan daha yüksektir. Hapis hayatının yalnızlığı ve sigara bir bütün haline gelmiştir (Tobacco in Australia, 2017). Atılğan, Gürkan ve Şen (2008)’in yaptıkları çalışmada en fazla sigara içen hemşirelerin boşanmış, ayrı ve dullar olurken; sigara kullanırken bırakanların en yüksek olduğu grup evlilerdir. 2007 yılında Alman Hastanesi’nde çalışan personelin katıldığı bir araştırmaya göre evli olanların % 26,8’i sigara kullanmaktayken evlenmemiş olanların % 61,6’sı, boşanmışların ise % 50’si sigara kullanmaktaydı. Bütün bu araştırmaların sonucunda sigara kullanımı ile yalnızlık duygusu arasında bir ilişki olduğu söylenebilir.

Yapılan alan taraması sonucunda Türkiye’de çalışma hayatında kısıtlı sayıda yalnızlıkla ilgili araştırmaların çoğunun öğretmenler, müdürler ve yöneticiler üzerinde yapıldığı sonucuna ulaşılmış ve lojistik sektörü çalışanları üzerinde yapılmış yalnızlıkla ilgili bir çalışmaya rastlanamamıştır. Bu araştırmadan elde edilen

sonuçlar doğrultusunda lojistik sektörü çalışanlarının yalnızlık düzeylerinin daha ayrıntılı incelenmesinde şunlar önerilebilir; lojistik çalışanlarının yalnızlık algılarını etkileyen daha fazla değişken incelenebilir. Araştırma farklı bölgelerdeki lojistik sektöründe çalışanlarla yapılabilir. Bölgeler arası lojistik çalışanlarının yalnızlık düzeylerinin karşılaştırıldığı çalışmalar yapılabilir. Örneklem sayısı daha yüksek tutularak kadın ve erkek çalışan sayısının eşit veya yakın olduğu yeni çalışmalar planlanabilir. Çalışanların yalnızlık nedenleri araştırılıp, yalnızlığın azaltılması için gerekli önlemlerin alınması için önerilerde bulunulabilir.

KAYNAKÇA

- Aldaba, R. and G. Pasadilla. (2011). "The ASEAN Services Sector and the Growth Rebalancing Model". *Philippine Institute for Development Studies Discussion Paper, January*. (Erişim Tarihi: 18.01.2017) <http://www.dlsu.edu.ph/research/centers/aki/participant/trainings/workingPapers/2015-23.pdf>
- Akgül H. ve Yeşilyaprak B. (2015). "Yaşlılar İçin Yalnızlık Ölçeğinin Türk Kültürüne Uyarlanması", *Yaşlı Sorunları Araştırma Dergisi*, 8(1), s.34-45.
- Barron C.R., Foxall M.J, Dollen K.V, Jones P.A and Kelly A.S.(1994). "Marital Status, Social Support And Loneliness In Visually Impaired Elderly People". *Journal of Advanced Nursing*, 19, 272-80.
- Bell, R.A., Roloff, M.E., Van Camp, K. and Karol, S.H. (1990). "Is it lonely at the top? Career success and personal relationships". *Journal of Communication*, 40(1), 9-23.
- Berman, E., West, J.ve Richter, M. (2002). "Workplace relations: Friendship patterns and consequences (according to managers)". *Public Administration Review*, 62(2), 217-230.
- Bilir N., Doğan B.G. ve Yıldız A.N., (1997). "Smoking Behavior and Attitudes-Ankara, Turkey". *International Development Research Center, Ottawa* (Project No: 94-0200/02882), Hacettepe Public Health Foundation, Ankara, Turkey.
- Büyüköztürk, S., Çakmak, E.K., Akgün, Ö.E., Karadeniz, S. ve Demirel, F. (2009). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri (1. Baskı)*. Ankara: Pegem Akademi.
- Chadsey-Rusch, J., DeStefano, M., Gonzalez, P. and Collet-Klingenberg, L. (1992). "Assessing the loneliness of workers with mental retardation". *Mental Retardation*, 30(2), 85-92.
- Creswell, J.W. (2013). *Araştırma Deseni* (Çev. Selçuk Beşir DEMİR). Ankara: Eğiten Kitap.
- Demirbaş, Birol, *İş Yerinde Yalnızlığın İşten Ayrılma Niyetine Etkisinin Belirlenmesine Yönelik Bir Uygulama*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bilecik 2014.
- Dereli, F., Koca, B., Demircan, S., ve Tor, N. (2010). "Bir Huzurevinde Kalan Yaşlıların Yalnızlık Düzeylerinin İncelenmesi". *Yeni Tıp Dergisi*, 27, 93-97.
- De Jong Gierveld, J., (1988). "A Review Of Loneliness: Concept And Definitions, Determinants, And Consequences". *Review in Clinical Gerontology*, 8, 73-80.
- De Jong Gierveld, J. and Raadschelders J., (1982). Types of loneliness. In L. A. Peplau and D. Perlman (Eds.). *Loneliness: A Sourcebook of Current Theory, Research and Therapy* (105-122). New York: Wiley.
- De Jong Gierveld, J., (1998). "A Review Of Loneliness: Concept And Definitions, Determinants, And Consequences". *Review in Clinical Gerontology*, 8, 73-80.
- De Jong Gierveld, J., and Van Tilburg, T. G., (2011). *Manual of The Loneliness Scale 1999*, VU University, Amsterdam, 8 Ocak 2013, (Erişim Tarihi: 25.11.2016). http://home.fsw.vu.nl/tg.van.tilburg/manual_loneliness_scale_1999.html
- Dignam, J., Barrera, M., and West, S. (1986). "Occupational stress, social support and burnout among correctional officers". *American Journal of Community Psychology*, 14, 177-193.
- Doğan, T., Çetin, B. ve Sungur, M. Z. (2009). "İş Yaşamında Yalnızlık Ölçeği Türkçe Formunun Geçerlilik ve Güvenilirlik Çalışması". *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 10, 271- 277.
- Dussault, M., Deaudelin, C., Royer, N., and Loïselle, J. (1999). "Professional isolation and occupational stress in teachers". *Psychological Reports*, 84, 943-946. https://www.researchgate.net/profile/Marc_Dussault/

- publication/234600380_Professional_Isolation_and_Stress_in_Teachers/links/54ad59a50cf24aca1c6f1d46.pdf
- Dussault, M. and Thibodeau, S. (1997). "Professional isolation and performance at work of school principals". *Journal of School Leadership*, 7, 521-536.
- Ersoy, E. (2009). "Cinsiyet Kültürü İçerisinde Kadın ve Erkek Kimliği: Malatya Örneği". *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 2(19), 209-230.
- Ferguson, L., (2012). "Tackling loneliness in older age – why we need action by all ages". *Quality In Ageing And Older Adults*, 13 (4), 264-269. <http://dx.doi.org/10.1108/14717791211286931> (Erişim Tarihi: 24.01.2015).
- Gumbert, D.E. and Boyd, D.P. (1984). "The Loneliness Of The Small Business Owner". *Harvard Business Review*, 62(6), 33-38.
- Izgar H. (2009). "Okul Yöneticilerinde Yalnızlık Ve Depresyon Üzerine Bir İnceleme", *Kuram Ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 9(1), 231- 258.
- İkinci, S. ve Akdur, R., (2017). "Sosyokültürel Faktörler Ve Sigara" Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı (Erişim Tarihi: 13.03.2017). <http://www.recepakdur.com/upload/RA%20S%C4%B0GARA%20C4%B0ZM%C4%B0R-%2016%20ocak%202013.pdf>
- Jones, R. (1994). "The loneliness of leadership". *The Executive Educator*, 16(3), 26-30.
- Kaplan, M.S. (2011). *Öğretmenlerin İş Yerinde Yalnızlık Duygularının Okullardaki Örgütsel Güven Düzeyi Ve Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Karaduman, M. (2013). *İş Yaşamında Yalnızlık Algısının Örgütsel Vatandaşlık Davranışı İle İlişkisi Ve Öğretmenler Üzerinde Bir Uygulama*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bursa.
- Karakurt, A. (2012). *Öğretmenlerin İş Yerinde Yalnızlık Düzeyinin Örgütsel Destek Ve Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Necmeddin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Khorshid L., Eşer İ., Zaybak A., Yapucu Ü., Arslan G., ve Çınar Ş. (2004). "Huzurevinde Kalan Yaşlıların Yalnızlık Düzeylerinin İncelenmesi". *Türk Geriatri Dergisi*, 7, 45-50.
- Koban, E. ve Yıldırım Keser, H. (2013). "Rekabet Edebilirlikte Türk Lojistik Sektörünün İstihdam Yapısının Analizi ve İstihdama Yönelik Devlet Destekleri", *Çalışma İlişkileri Dergisi*, 4 (2),32-43.
- Lummus R., Krumwiede W., Vokurka J., (2001) "The relationship of logistics to supply chain management: developing a common industry definition", *Industrial Management & Data Systems*, 101(8), 426-432,
- McPherson, J., Smith-Lovin, L., and Brashears, M. (2006). "Social isolation in America: Changes in core discussion networks over two decades". *American Sociological Review*, 71(3), 353-375.
- Melkas, T. ve Jylha, M. (1996). Social network characteristic and social network types among elderly people in finland. H. Litwin (Ed.), *The Social Networks of Older People A-Cross-National Analysis*, USA: Praeger Publishers.
- Mercan, N., Oyur, E., Alatur, B., Gül, S. ve Bengül, S. (2012). "İşyeri Yalnızlığı Ve Sosyal Fobi Arasındaki İlişkiye Yönelik Bir Araştırma". *Organizasyon ve Yönetim Bilimleri Dergisi*, 4(1), 213-226.
- Nartgün, Ş. S. ve Demirer, S. (2016). "Öğretmenlerin Örgütsel Sessizlik İle İş Yaşamında Yalnızlık Düzeylerine İlişkin Görüşleri". *Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(2), 139- 156.
- OECD, (2002). "Transport Logistics: Shared Solutions to Common Challenges", *OECD Publications*, France, (Erişim Tarihi: 12.10.2016) <http://www.internationaltransportforum.org/Pub/pdf/02LogisticsE.pdf>
- Oğuz, E. ve Kalkan, M. (2014). "Öğretmenlerin İş Yaşamında Algıladıkları Yalnızlık İle Sosyal Destek Düzeyleri Arasındaki İlişki", *İlköğretim Online*, 13(3), 787-795. <Http://ilkogretim - Online.Org.Tr> (Erişim Tarihi: 16.01.2017).

- Özatça, A., (2009). *Ergenlerde Sosyal Ve Duygusal Yalnızlığın Yordayıcısı Olarak Aile İşlevleri*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, Adana.
- Peplau, L. A. and Perlman, D., (1982). Perspective on Loneliness. In L. A. Peplau ve D. Perlman (Eds). *Loneliness: A sourcebook of Current Theory, Research and Therapy* (13–46). New York: Wiley Interscience.
- Pierce, L.L., Wilkinson, L.K., ve Anderson J., (2003). “Analysis Of The Concept Of Aloneness. As Applied To Older Women Being Treated For Depression”. *Journal of Gerontol Nursing*. 29 (7) 20-25.
- Pinquart, M. (2003). Loneliness in married, widowed, divorced, and never-married older adults. *Journal of Social & Personal Relationships*, 20 (1), 31-53.
<http://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/02654075030201002>
- Reinking, K., & Bell, R. (1991). “Relationships among loneliness, communication competence, and career success in a state bureaucracy: A field study of the ‘lonely at the top’ maxim”. *Communication Quarterly*, 39 (4), 358-373.
- Rokach, A., (2004). “Loneliness Then and Now: Reflections on Social and Emotional Alienation in Everyday Life”. *Current Psychology*, 23(1), 24-40.
- Sarah C. B. (2010). *Lonely and Hardworking: International PhD Candidates’ Cross-Cultural Adjustment at the University of Oslo*, Master of Philosophy in Department of Psychology University Of Oslo, Oslo.
- Selcukoğlu, Z. (2001). *Araştırma Görevlilerinde Tükenmişlik Düzeyi İle Yalnızlık Düzeyi Ve Yaşam Doyumu Arasındaki İlişkinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Şişman, M. ve Turan S. (2004). “Bazı Örgütsel Değişkenler Açısından Çalışanların İş Doyumu Ve Sosyal-Duygusal Yalnızlık Düzeyleri (Meb Şube Müdür Adayları Üzerinde Bir Araştırma)”. *Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 5(1), 117-128.
- Tel, H., ve Sabancıoğulları, S. (2006). “Evde Ve Kurumda Yaşayan 60 Yaş Ve Üzeri Bireylerin Günlük Yaşam Aktivitelerini Sürdürme ve Yalnızlık Yaşama Durumu”. *Turkish Journal of Geriatrics*. 9, 34-40.
- Tobacco İn Australia, (2017). <http://www.tobaccoinaustralia.org.au/ch1references>.
- Treacy, P., Butler, M., Byrne, A., Drennan, J., Fealy, G., Frazer, K. and Irving, K., (2004). *Loneliness and Social Isolation Among Older Irish People*. Dublin: School of Nursing and Midwifery University College, No: 84.
- UND (2017), Uluslar Arası Nakliyeciler Derneği, (<http://www.und.org.tr/>).
- Victor, C. R, Scameler, S., and Bond, J., (2012). *The Social World Order of Older People*, New York: Springer Publishing Company, LLC. E-book ISBN: 978-0-8261-0800-5 Bilkent Üniversitesi.
- Weiss, R., (1973). *Loneliness: the Experience of Social and Emotional Loneliness*. USA: MIT Press.
- Wright, S.L. (2005). *Loneliness in the Workplace*. Doctor of Philosophy İn Psychology, University of Canterbury. <https://core.ac.uk/download/pdf/35458935.pdf>
- Wright, S.L., (2005). *Loneliness in the Workplace*, A thesis submitted in fulfilment of the requirements for the degree of, Doctor of Philosophy in Psychology at the University of Canterbury. (Erişim Tarihi: 11.03.2017) <https://core.ac.uk/download/pdf/35458935.pdf>
- Wright, S.L., Burt, C.D.B. and Strongman, K.T., (2006). “Loneliness in the Workplace: Constrict Definition and Scala Development”, *New Zealand Journal of Psychology*, 35(2),59-68.
- Winstead, B., Derlega, V., Montgomery, M., and Pilkington, C., (1995). “The Quality Of Friendship At Work And Job Satisfaction”. *Journal of Social and Personal Relationships*, 12 (2), 199-215.
- Yager, J. (1997). *Friendships: The Power Of Friendship And How It Shapes Our Lives*. Stamford, CT: Hannacroix Creek Books.
- Yakut, S. ve Certel, H. (2016). “Öğretmenlerde Yalnızlık Düzeyinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi”. *Birey ve Toplum*, 6(11), 69-93.

- Yılmaz, E. Ve Altınok, V. (2009). "Okul Yöneticilerinin Yalnızlık Ve Yaşam Doyum Düzeylerinin İncelenmesi". *Kuram Ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 15 (59), 451-469.
- Yılmaz E., Aslan, H. (2013), "Öğretmenlerin İş Yerindeki Yalnızlıkları Ve Yaşam Doyumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi", *Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi*, 3(3), 59-69.
- Yüksel M. Y., Özcan Z., ve Kahraman A. (2013). "Orta Yaş Öğretmenlerin Yalnızlık Düzeylerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi", *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 2(4), 177-285.

EXTENDED ABSTRACT

INTRODUCTION

It is a need for individuals to live together. In cases in which this need is met sufficiently, individuals feel lonely. "Loneliness is the most painful human experience that emerges when the intimacy need of individuals is not met" (Sullivan, 1953). Weiss (1973) defines loneliness as an unexplainable subjective phenomenon and mentions two different forms of loneliness as emotional and social loneliness. Emotional loneliness is the lack of individual's intimate emotional commitments. In other words, it is the lack of individual's intimacy relationship with another individual and a commitment figure. Social loneliness, on the other hand, is the loneliness caused by lack of an acceptable social network, participation in a social network or social integration. One of the most important psychological problems that has recently been experienced by modern societies is the sense of loneliness, which is an unpleasant mood. Loneliness is a negative and subjective experience (de Jong Gierveld, 1998). Sense of loneliness discomforts employees in business life just like in every area of life. Loneliness that is experienced in business life may become active only in the workplace environment unlike the general loneliness (Kaplan, 2011). In other words, employees who have difficulties in establishing social relations and getting social support in business life and feel an intense loneliness may not experience the sense of loneliness outside of business life owing to their highly satisfying and healthy relations (Doğan, Çetin, and Sungur, 2009). Every job and the working sector have unique working conditions. Transportation and logistics play a key role in the growth of other sectors due to their wide range of activities (Aldaba and Pasadilla, 2011). Having a comprehensive and complex structure; logistics sector has become one of the most important service sectors that provide employment due to the ever-increasing need for labor force in recent years (OECD, 2002). Sense of loneliness may negatively affect individuals, as well as employee performance and productivity in the work environment. Thus, it is important to investigate the sense of loneliness, which is of particular concern to the mental health of sector employees. When examining the studies on business life and loneliness in Turkey, it is observed that a great majority of these studies have been on education sector employees. These studies have examined the loneliness levels of teachers, school administrators, and academicians in terms of different variables (Kaplan, 2011; Yakut and Certel, 2016; Yukay Yüksel, Özcan and Kahraman, 2013). There has been no study on logistics sector employees and loneliness in the literature in Turkey. Matter of workplace loneliness attracts relatively less attention in the literature abroad, just like in Turkey. Studies on workplace loneliness have been conducted mostly with educators (Dussault and Thibodeau, 1997), leaders (Bell, Roloff, Van Camp, and Karol, 1990; Jones, 1994; Dussault, Deaudelin, Royer, and Loiselle, 1999), disabled employees (Chadsey-Rusch, DeStefano, Gonzalez, and Collet-Klingenberg, 1992), and employees from other sectors (Dignam, Barrera, and West, 1986; Sarah, 2010; Wright, 2005; Wright, Burt, and Strongman, 2006). Considering the assumption that individuals have begun to experience the sense of loneliness more in modern life; this study endeavored to determine the presence of emotional, social and general loneliness in logistics sector employees, and for this reason, sought answers to nine questions.

METHOD

Study Model

This descriptive study was conducted in the survey model to reveal the correlation between emotional, social and general loneliness levels of logistics sector employees and various demographic variables (Büyükoztürk et al., 2009). Dependent variable of the present study was emotional, social, and general loneliness levels of employees. On the other hand, independent variables included gender, age, educational level, monthly income level, duration of working in the sector, number of employees in the firm, marital status, workplace status, and state of smoking.

Study Group

The population of the study consisted of employees working in 44 firms operating in the logistics sector who are registered in the International Transporters Association in the province of Kayseri (<http://www.und.org.tr/>). The sample of the study, on the other hand, consisted of a total of 421 employees working in 29 firms who were selected via random sampling method with the permission of their managers (Creswell, 2013: 158).

Data Collection Tools

In this study, the data were collected by applying “Personal Information Form” and “Loneliness Scale for Elderly (LSE)” to the sample.

Personal Information Form: “Personal Information Form” was used to collect information about demographic characteristics of subjects who were working in the logistics sector and participated in the study.

Loneliness Scale for Elderly (LSE): This is an assessment instrument developed by De Jong Gierveld for the purpose of measuring the sense of loneliness (de Jong Gierveld and van Tilburg, 2011). The scale was adapted into the Turkish culture by Akgül and Yeşilyaprak (2015). It contains 11 items and 3-point likert rating. Five of the scale items are coded directly and six items are reversely coded.

Data Collection and Analysis

Data collection tools used in the study were applied to 466 employees working in 29 firms operating in the province of Kayseri in 2016 and 421 questionnaires were evaluated. Independent samples t-Test was used in cases where the distribution was normal; whereas, Mann Whitney U Test was used in cases where the distribution was not normal. In comparisons made in terms of the variables of age, educational level, monthly income level, duration of working in the sector, number of employees in the firm, marital status and workplace status; one-way analysis of variance was used in normal distribution and Kruskal Wallis H Test was used in cases where the distribution was not normal.

RESULTS

This section includes statistical processes performed with data acquired from the scale which was applied to the sample and results obtained as a result of these processes. As a result of the t test conducted for the purpose of testing the first question of the study, “Do emotional, social, and general loneliness levels of logistics sector employees differ in terms of the variable of gender?”; it was determined that emotional [$t_{(419)}=-0.660$; $p>0,05$], social [$t_{(419)}=0.067$; $p>0,05$], and general [$t_{(419)}=-0.330$; $p>0,05$] loneliness levels of logistics employees did not significantly differ in terms of the variable of gender. According to results of the KWH analysis conducted for the purpose of testing the second question of the study, “Do emotional, social, and general loneliness levels of logistics sector employees differ in terms of the variable of age?”; it was determined that the subscale of emotional loneliness [$KWH_{(4)}=16.032$; $p<0.05$] significantly differed in terms of the variable of age. It was observed that emotional loneliness was observed mostly in individuals aged 65 and over. Loneliness levels of individuals increased with advancing age. However, there was no significant difference in social and general loneliness levels of individuals in terms of the variable of age. According to results of the KWH analysis conducted for the purpose of testing the third question of the study, “Do emotional, social, and general loneliness levels of logistics sector employees differ in terms of the variable of educational level?”; it was determined that emotional loneliness subscale [$KWH_{(4)}=14.386$; $p<0.05$], social loneliness subscale [$KWH_{(4)}=21.930$; $p<0.05$] and general loneliness [$KWH_{(4)}=19.519$; $p<0.05$] levels of logistics sector employees significantly differed in terms of the variable of educational level. In the subscale of emotional loneliness, the lowest loneliness level was observed in postgraduates and the highest loneliness level was observed in literate individuals or primary school graduates. In the subscale of social loneliness, the highest loneliness was observed in secondary school graduates and the lowest loneliness was observed in postgraduates. While the highest general loneliness was observed in secondary school graduates, the lowest general loneliness was observed in postgraduates. As the educational level increased, emotional, social and general loneliness levels decreased. According to results of the analysis of variance conducted for the purpose of testing the fourth question of the study, “Do emotional, social, and general loneliness levels of logistics sector employees differ in terms of the variable of monthly income level?”; it was determined that there was no significant difference between loneliness levels of logistics sector employees in emotional [$F_{(3-420)}=1.580$; $p>0,05$] and social [$F_{(3-420)}=0.090$; $p>0,05$] subscales in terms of the variable of monthly income level. According to results of the analysis of variance conducted for the purpose of testing the fifth question of the study, “Do emotional, social, and general loneliness levels of logistics sector employees differ in terms of the variable of duration of working in the sector?”; it was determined that there was no significant difference between social [$F_{(3-420)}=0.282$; $p>0,05$] and general [$F_{(3-420)}=0.457$; $p>0,05$] loneliness levels of logistics sector employees in terms of the variable of duration of working in the sector. However, there was a significant difference in emotional loneliness level [$F_{(3-420)}=2.810$; $p<0,05$] in terms of the variable of

duration of working in the sector. Individuals with a higher duration of working had a higher emotional loneliness level.

According to results of the KWH analysis conducted for the purpose of testing the sixth question of the study, “Do emotional, social, and general loneliness levels of logistics sector employees differ in terms of the variable of number of employees in the firm?”; it was determined that emotional loneliness [$KWH_{(3)}=24.155$; $p<0.05$], social loneliness [$KWH_{(3)}=8.914$; $p<0.05$] subscales and general [$KWH_{(3)}=19.821$; $p<0.05$] loneliness level significantly differed in terms of the variable of number of employees in the firm. As the number of employees increased, emotional, social and general loneliness levels decreased. According to results of the KWH analysis conducted for the purpose of testing the seventh question of the study, “Do emotional, social, and general loneliness levels of logistics sector employees differ in terms of the variable of marital status?”; it was determined that emotional [$KWH_{(5)}=7.755$; $p>0.05$] and general [$KWH_{(5)}=3.830$; $p>0.05$] loneliness levels did not significantly differ in terms of the variable of marital status. As a result of the KWH analysis conducted for the purpose of testing the eighth question of the study, “Do emotional, social, and general loneliness levels of logistics sector employees differ in terms of the variable of workplace status?”; it was determined that emotional [$KWH_{(4)}=13.102$; $p<0.05$] and general [$KWH_{(4)}=10.512$; $p<0.05$] loneliness levels significantly differed in terms of the variable of workplace status. Emotional and general loneliness levels of drivers were higher compared to employees and managers. According to the KWH test; it was determined that social loneliness [$KWH_{(4)}=5.159$; $p>0.05$] level did not significantly differ in terms of the variable of workplace status.

As a result of the t test conducted for the purpose of testing the ninth question of the study, “Do emotional, social, and general loneliness levels of logistics sector employees differ in terms of the variable of smoking?”; it was determined that emotional [$t_{(419)}=2.764$; $p<0.05$], social [$t_{(419)}=2.255$; $p<0.05$], and general [$t_{(419)}=2.832$; $p<0.05$] loneliness levels of logistics sector employees significantly differed in terms of the variable of smoking. Logistics sector employees who were smoker had significantly higher emotional, social, and general loneliness levels than those who were not smoker.